

بررسی میزان شیوع انواع عوارض انگشتی و ارتباط آن با شاخص های تولید مثلی در گاوداری های صنعتی استان خراسان رضوی

فرج الله ادیب هاشمی، مجید محمد صادق، حجت حجازی نوقابی، حسین رفیع زاده

بدون شک گاوهای شیری نقش بسزایی را در تامین نیازهای پروتئینی و لبنی جامعه ایفا میکنند و با افزایش روز افزون جمعیت و افزایش نیاز بشر، اهمیت آنها بیشتر میگردد. همواره سه مشکل عمده، سیستم دامپروری دنیا را تحت تاثیر قرار داده است. ناباروری، ورم پستان و لنگش و برای بهبود آنها به مطالعات بیشتری از این قبیل نیاز است. این مطالعه در سه گله بزرگ صنعتی در استان خراسان رضوی، یکی از استان های پهناور ایران انجام شد و ۱۰۰ راس گاو مبتلا به لنگش در گروه بیمار در مقابل ۱۰۰ راس گاو سالم در گروه کنترل مورد ارزیابی قرار گرفتند و نوع لنگش آنها به صورت مشاهده ای ثبت گردید و اطلاعاتی نظیر میزان تولید شیر، وضعیت بدنی و دوره شیرواری ثبت گردید. همچنین شاخص های تولید مثلی نظیر روزهای باز، تعداد تلفیح، میزان حذف و ... نیز در هر دو گروه توسط آزمون های مربع کای، TSTUDENT، آنووا، منویتنی، ONE SAMPLE و KOLMOGROVE-SMIRNOV و کروسکال والیس مورد ارزیابی قرار گرفت. در زمینه میزان شیوع انواع لنگش در خراسان رضوی، درماتیت انگشتی با ۳۱.۳٪ بیشترین میزان شیوع را داشت و پس از آن زخم کف سم با ۲۵٪ رتبه دوم را در زمینه درصد شیوع به خود اختصاص داد. سایر عوارض به ترتیب میزان شیوع به این صورت هستند: فلگمون، بیماری خط سفید، لامینایتیس، درماتیت بین انگشتی و جسم خارجی. میزان تولید شیر در دو گروه سالم و مبتلا معنی دار نبود. فاصله زایمان تا آبستنی و درصد حذف هم در گروه بیماری خط سفید به صورت معنی داری بیشتر بود. سایر نتایج هم حاکی از آن بود که شاخص روزهای باز، تعداد تلفیح و فاصله گوساله زایی هم در گروه زخم کف سم به شکل معنی داری بیشتر از گروه کنترل و سایر گروه های مبتلا بود و همچنین درصد سقط در گروه های زخم کف سم و درماتیت انگشتی به صورت معنی داری بیش از سایر گروه ها بود. و در نهایت مطابق نتایج سایر مطالعات، در این مطالعه هم تاثیر لنگش بر تولید مثل کاملاً مشهود است.

کلمات کلیدی: لنگش، تولید مثل، عوارض انگشتی